

Prof. dr. sc. Branko RICHTER,
Hrvatska akademija medicinskih znanosti

Poštovani prim. Krapac, poštovano predsjedništvo, poštovane kolegice i kolege, i još bih posebno naglasio, naši prijatelji iz Slovenije!

Počet ću kao što se obično počinju ove svećane riječi. Drago mi je, počašćen sam. Meni je doista drago da se među vama nalazim i da vam mogu prenijeti pozdrave Medicinske akademije Hrvatske. Vi znate da je njezin predsjednik, prof. Kurjak trenutačno zauzet, pa te pozdrave vama ovdje izručujem iz punoga srca.

Naučili su me da je Sudeck "svoj" sidrom već prije stotinu i više godina otkrio, opisao, ali isto tako znam da ni dana današnjega etiologija, patogeneza, terapija i sve ono što pripada liječničkoj znanosti i praksi nije riješeno. Utoliko je veći izazov i za ovaj vaš sastanak ovdje.

Ali i inače bih naglasio da se ovom prigodom, kad bude razgovora o tom multidisciplinarnom pristupu Sudeckovom sindromu, ne zaborave i druge funkcije vaših društava.

Gledam prema ovome programu i vidim pod točkom 4 traumatske ozljede koje su u ovom vremenu postale dominantne u problematici i fizijatara i kirurga traumatologa, pa vam doista želim u tome svaki uspjeh i svaki napredak.

Ovo će biti prilika da se razmijene mišljenja. Zacijelo nitko ne očekuje da će se ovdje riješiti svi problemi, ali u povijesti medicine bilo je mnogo, takoreći neprekidno, takvih stanja gdje mi nismo znali ni etiologiju ni patogenezu i gotovo ništa o bolesti nego o simptomatologiji.

Preostaje ono plemenito, što liječnika uvijek čini posebnim u okviru društva i čovjekovih djelatnosti, Hipokratova rečenica "Sedare dolorem divinum opus". Ublažiti bol, božansko je djelo.

Ja vam želim da i vi prema vašim pacijentima budete uvijek takvi – uključeni u božansko djelo.

Hvala vam lijepo.